

Wijziging Vreemdelingen-circulaire 2000 (2005/40)

Besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 10 augustus 2005, nummer 2005/40, houdende wijziging van de Vreemdelingen-circulaire 2000

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
Gelet op de Vreemdelingenwet 2000 (Staatsblad 2000, 495), het Vreemdelingenbesluit 2000 (Staatsblad 2000, 497) en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (Staatscourant 2001, nr. 10);

Besluit:

Artikel 1

De Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt als volgt gewijzigd:

A

Paragraaf B1/1.2.1 Vreemdelingen-circulaire 2000 komt als volgt te luiden:

1.2.1 Vrijstelling op grond van de Vreemdelingenwet

Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd wordt ingevolge artikel 17, eerste lid, Vreemdelingenwet niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, indien het betreft:

- a. de vreemdeling die de nationaliteit bezit van één der door Onze Minister van Buitenlandse Zaken aan te wijzen landen;
- b. de gemeenschapsonderdaan, voorzover niet reeds vrijgesteld op grond van een aanwijzing, als bedoeld onder a.;
- c. de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen;
- d. de vreemdeling die slachtoffer of getuige-aangever is van vrouwenhandel;
- e. de vreemdeling die onmiddellijk voortgaande aan de aanvraag in het bezit was van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet dan wel van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vreemdelingenwet; of
- f. de vreemdeling die tijdig een aanvraag heeft ingediend tot wijziging van een verblijfsvergunning.

Toelichting per vrijstelling op grond van de wet

ad a

Deze landen zijn: Australië, België, Canada, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Ierland,

Italië, Japan, Luxemburg, Monaco, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Vaticaanstad, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland (met inbegrip van Liechtenstein).

Voor vreemdelingen uit deze landen staat echter wel de mogelijkheid open om bij een Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in het buitenland onverplicht een machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen ten einde hun verblijfsaanspraken vooraf te laten toetsen, zodat ook zij vroegtijdig weten of hun verblijfsrecht toekomt.

ad b

Een gemeenschapsonderdaan heeft geen verblijfsvergunning nodig om rechtmatig in Nederland te verblijven. Een gemeenschapsonderdaan ontleent zijn verblijfsrecht immers rechtstreeks aan het gemeenschapsrecht. Ook van belang is dat de vreemdeling die niet zelf onderdaan is van een lidstaat van de EU, EER of Zwitserse Bondsstaat, maar die wel rechtstreeks verblijfsrecht aan het gemeenschapsrecht ontleent, bijvoorbeeld als echtgeno(o)t(e) of kind van een gemeenschapsonderdaan, vrijgesteld is van het mvv-vereiste (zie de definitiebepaling van gemeenschapsonderdaan in artikel 1 Vreemdelingenwet).

ad c

Voor deze vrijstelling dient beoordeeld te worden of de vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag. Omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst of bestendig verblijf betreffen, worden niet betrokken bij de beoordeling. Hierbij wordt aangesloten bij B8/4. Voor de procedurele aspecten wordt in dit kader verwezen naar B8/1.1.

ad d

Het Nederlandse beleid is er op gericht de opsporing en vervolging van hen die zich aan mensenhandel schuldig maken, zoveel mogelijk te bevorderen. In dat opzicht is van groot belang dat slachtoffers en getuigen van mensenhandel aangifte doen van mensenhandel. Met de verblijfsregeling zoals neergelegd in artikel 3.48 Vreemdelingenbesluit wordt beoogd te voorkomen dat het slachtoffer of de getuige van mensenhandel afziet

van het doen van aangifte uit vrees Nederland te worden uitgezet als illegale vreemdeling. In dat verband wordt er op gewezen dat het slachtoffer of de getuige ingevolge artikel 8, onder k, Vreemdelingenwet gedurende een bedenktijd van maximaal drie maanden rechtmatig verblijf in Nederland kan verkrijgen. In dat geval wordt nog geen verblijfsvergunning verleend. Ingeval het noodzakelijk is dat de vreemdeling in Nederland verblijft nadat de aangifte is gedaan, kan de in artikel 3.48 Vreemdelingenbesluit bedoelde verblijfsvergunning worden verleend zolang dat in het belang van de opsporing en vervolging van mensenhandel noodzakelijk is. Het mvv-vereiste wordt hierbij niet tegengeworpen. Er dient wel een proces verbaal van de aangifte opgemaakt te zijn. In het geval van de getuige-aangever kan de verblijfsvergunning eerst worden verleend, indien het Openbaar Ministerie de aanwezigheid van de getuige-aangever in Nederland gewenst acht voor het opsporings- en vervolgingsonderzoek. Ook in die situatie wordt het mvv-vereiste niet tegengeworpen, er dient wel proces verbaal van de aangifte opgemaakt te zijn.

ad e en f

Het mvv-vereiste is niet van toepassing op de vreemdeling die onmiddellijk voortgaande aan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier in het bezit was van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde of voor onbepaalde tijd. Het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf wordt evenmin tegengeworpen aan de vreemdeling die een aanvraag indient om wijziging van het verblijfsdoel. Hierbij is van belang dat er geen onderscheid wordt gemaakt naar het soort verblijfsdoel. De vrijstelling geldt bijvoorbeeld ook indien een vreemdeling twee maanden in het bezit geweest is van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet en vervolgens in aanmerking wenst te komen voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Voor de beoordeling of er sprake is van voortgezet verblijf is dan niet van belang of de eerdere vergunning verlengd zou zijn of dat de vergunning na twee maanden is ingetrokken in verband met een wijziging in de situatie in het land van herkomst. Van belang is wel dat de aanvraag tot wijziging van het verblijfsdoel tijdig, dat wil zeggen in

ieder geval niet later dan zes maanden (artikel 3.82 Vreemdelingenbesluit) na afloop van de geldigheidsduur van de eerdere verblijfsvergunning, ontvangen is (zie ook B1/1.2.3)

Artikel II

Dit besluit zal (met de toelichting) in de Staatscourant worden geplaatst en treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin het is geplaatst.

's-Gravenhage, 10 augustus 2005.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze,
de directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en
Vreemdelingenzaken,
R.K. Visser.*

**TOELICHTING BIJ WIJZIGING
2005/40**

Artikelsgewijs

A

B1/1.2.1 Vrijstelling op grond van de Vreemdelingenwet

Naar aanleiding van een uitspraak van de Meervoudige Kamer van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Amsterdam van 4 februari 2005 (AWB 03/18648) is een passage over de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst of bestendig verblijf opgenomen. Het betreft een verduidelijking van bestendig beleid. In het kader van artikel 17 lid 1, aanhef en onder c van de Vreemdelingenwet wor-

den omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het land van herkomst of bestendig verblijf betreffen niet betrokken bij de beoordeling of de vreemdeling in staat is te reizen naar zijn land van herkomst of bestendig verblijf en in staat kan worden geacht daar de behandeling af te wachten van een door hem in te dienen mvv-aanvraag. Hierbij wordt aangesloten bij B8/4.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze,
de directeur-generaal Internationale Aangelegenheden en
Vreemdelingenzaken,
R.K. Visser.*